

17

02

2018

POZNAŃ

nowa
era

GREAT book

A jak AUTORYTET

Zagrajmy w otwarte karty
- nadchodzi Era Dialogu w szkole

4

JUSTYNA MAK

Przygodę z nauczaniem języka angielskiego rozpoczęłam w 2000 r. Mam 10-letnie doświadczenie jako lektor w prywatnej szkole języków obcych w grupach młodzieżowych i dorosłych, do chwili obecnej pracuję jako nauczyciel w technikum. W swojej pracy wierzę w autonomię i potencjał ucznia, dlatego jestem fanką metody projektu, CLIL i design thinking, a także wykorzystania ścieżek edukacyjnych oraz wdrażania nowoczesnych technologii w nauczaniu języków obcych. Od niedawna, jako trenerka nauczycieli i coach językowy, prowadzę szkolenia dla nauczycieli, podczas których pokazuję narzędzia usprawniające proces nauczania/uczenia się i świadomie wspierające w rozwoju zarówno nauczycieli, jak i uczniów. Od wielu lat koordynuję i moderuję ogólnopolskie projekty i programy edukacyjne oraz wdrażam innowacje pedagogiczne. Ponadto od kilkunastu lat pełnię funkcję egzaminatora OKE w Poznaniu w zakresie egzaminu maturalnego z języka angielskiego. Jestem absolwentką Uniwersytetu Opolskiego (język biznesu – angielski i rosyjski) oraz Wyższej Szkoły Języków Obcych w Poznaniu.

ANNA ŻYCKA

Jestem absolwentką Uniwersytetu Łódzkiego (Wydział Filologiczny/germanistyka). Byłam stypendystką Universität Hannover oraz Humboldt Universität Berlin. Przez wiele lat pracowałam jako nauczyciel języka niemieckiego w jednej z łódzkich szkół oraz lektor i metodyk EMPIK SCHOOL w Łodzi. Obecnie jestem współtwórcą szkoły językowej w centrum Łodzi – EXPERTSCHOOL. Mam uprawnienia egzaminatora TELC do poziomu C1, Medizin Deutsch B2/C1 oraz Telc Deutsch B1–B2 Pflege. Wielokrotnie uczestniczyłam w szkoleniach organizowanych przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną w Łodzi i uzyskałam kwalifikacje jako egzaminator maturalny i gimnazjalny. Pełniłam funkcję egzaminatora, weryfikatora i przewodniczącej Zespołu Egzaminacyjnego OKE. Staram się ciągle podnosić swoje kwalifikacje zawodowe. Ukończyłam studia podyplomowe na kierunku mediacja społeczna, rodzinna i szkolna w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Łodzi i zarządzanie oświatą w Centrum Kształcenia Podyplomowego przy Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi oraz ostatnio na Uniwersytecie Łódzkim na Wydziale Zarządzania, Akademię Trenera Biznesu. W centrum moich zainteresowań stoi zawsze człowiek i jego potencjał.

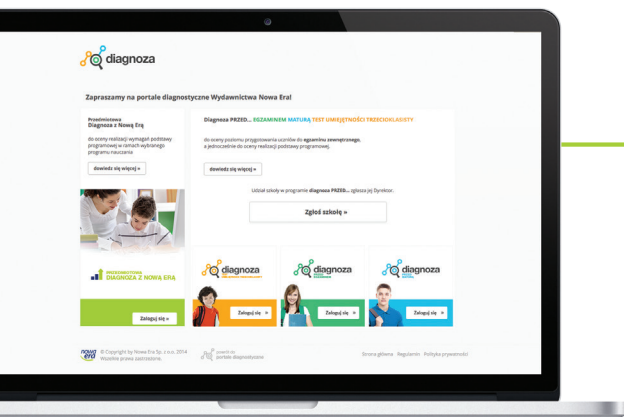
Anna Życka

Justyna Mak

Prelegentki GREAT

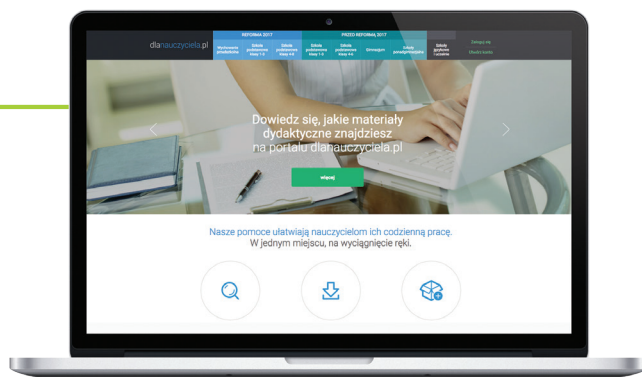
Więcej niż podręczniki

Z diagnozą przedmiotową Nowej Ery zbadasz poziom językowy swoich uczniów na początku i końcu roku szkolnego, a dzięki raportom porównasz wyniki z innymi uczniami w kraju.

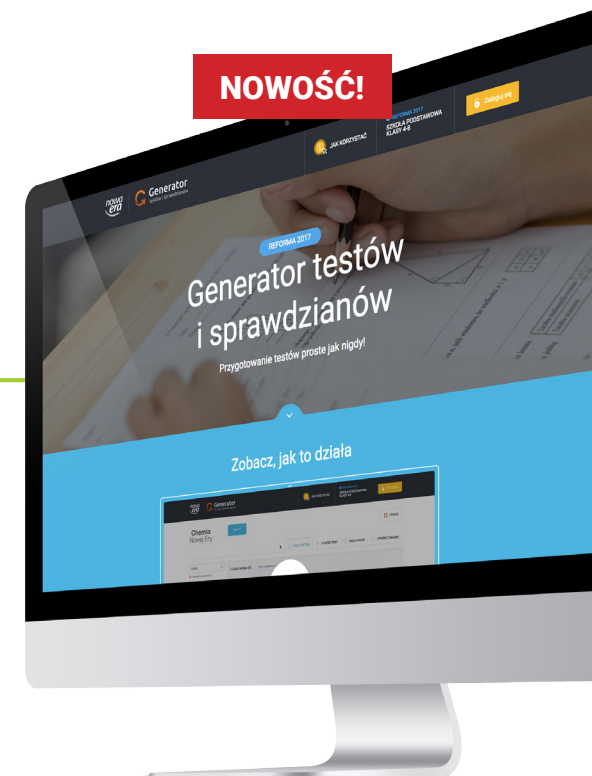
dlauczyciela.pl

dlauczyciela.pl to Twój niezbędny w codziennej pracy. Znajdziesz tu dokumentację, książki nauczyciela, gotowe testy i wiele innych materiałów dydaktycznych.

Dzięki generatorowi stworzysz niepowtarzalne zestawy testów i kartkówki. Skorzystaj z bazy gotowych elementów lub twórz swoje własne.

NOWOŚĆ!

Multibooki

Oprogramowanie na tablicę interaktywną ułatwi Tobie prowadzenie zajęć oraz pomoże zaangażować uczniów.

MODUŁ 1

NAUCZYCIEL

– mistrz, przewodnik, wychowawca
– trudne budowanie autorytetu

Budowa własnego autorytetu to najważniejsza kwestia, którą nauczyciel/ wychowawca czy inna osoba pracująca z dziećmi i młodzieżą musi zająć się na samym początku swojej pracy. Pobłażanie i próba zaskarżenia sobie serc podopiecznych na pewno w dłuższej perspektywie nie przyniosą efektów, bo taka postawa nie pozwala na wprowadzenie zasad i dyscypliny. Co zatem należy zrobić podczas pierwszych spotkań z dziećmi, aby nas potem słuchały? Czy dziś, w dobie „kryzysu autorytetów”, budowanie autorytetu nauczyciela ma sens? Zdecydowanie tak! Może się to udać każdemu z nas. Jednak należy spełnić kilka warunków. Przede wszystkim powinniśmy być gotowi na potrzebę rozwoju oraz na naszych uczniów.

Czym zatem jest autorytet?

Słownik PWN mówi: autorytet to „uznanie, jakim obdarzona jest dana osoba w jakiejś grupie” bądź też „osoba, instytucja, pismo itp. cieszące się szczególnym uznaniem”. Zgodnie z tą definicją można mieć autorytet lub można być autorytetem.

Autorytet jest rozumiany jako społeczne uznanie, prestiż bazujący na cenionych w danej grupie społecznej wartościach (autorytet moralny) i/lub na kompetencjach, profesjonalizmie, wiedzy.

Z punktu widzenia słownikowego autorytet ma wielorakie znaczenie – od pochodzącego z łaciny auctoritas, które tłumaczy się z jednej strony jako władza, wpływ, z drugiej zaś jako powaga moralna, przez znaczenie w sensie posłuchu, uznania, powagi, wpływu, prestiżu, wzoru po autorytet oznaczający osobę, którą się szanuje i której polecenia, zalecenia, sugestie, rady realizuje się w pełnym zaufaniu oraz z zaangażowaniem, aby samemu zyskać osobisty szacunek u tak ważnej dla nas osoby.

Osoby, które cieszą się autorytetem, są zwykle też postrzegane jako

bezsronne, prawdomówne, sprawiedliwe, a te najchętniej obdarzamy kredytem zaufania. Autorytetem może być także osoba obdarzona pewnymi cechami czy umiejętnościami przywódczymi – w tym wysoką inteligencją emocjonalną i charyzmą – za którą ludzie chcą podążać i której ufają.

Z psychologicznego punktu widzenia autorytetem jest osoba, której jesteśmy skłonni się podporządkować. Słuchamy jej, chcemy ją naśladować, chętnie wykonujemy jej polecenia. Ma to przełożenie na warunki szkolne i relację nauczyciel – uczeń. Autorytet może zostać porównany do mentora, czyli doświadczonego, mądrego doradcy, nauczyciela i wychowawcy. Autorytet nie wykształca się i nie istnieje w próżni – niezbędne są osoby, które będą go w ten właśnie sposób postrzegać – w tym przypadku uczniowie, ale też ich rodzice czy reszta grona pedagogicznego. Niezależnie od momentu historycznego autorytety są potrzebne, ponieważ zarówno dzieci i młodzież, jak i dorośli potrzebują kogoś, kto pomoże im zrozumieć świat, wskaże kierunek, poprowadzi ich i nauczy poruszać się w skomplikowanej rzeczywistości.

Autorytet czy partnerstwo?

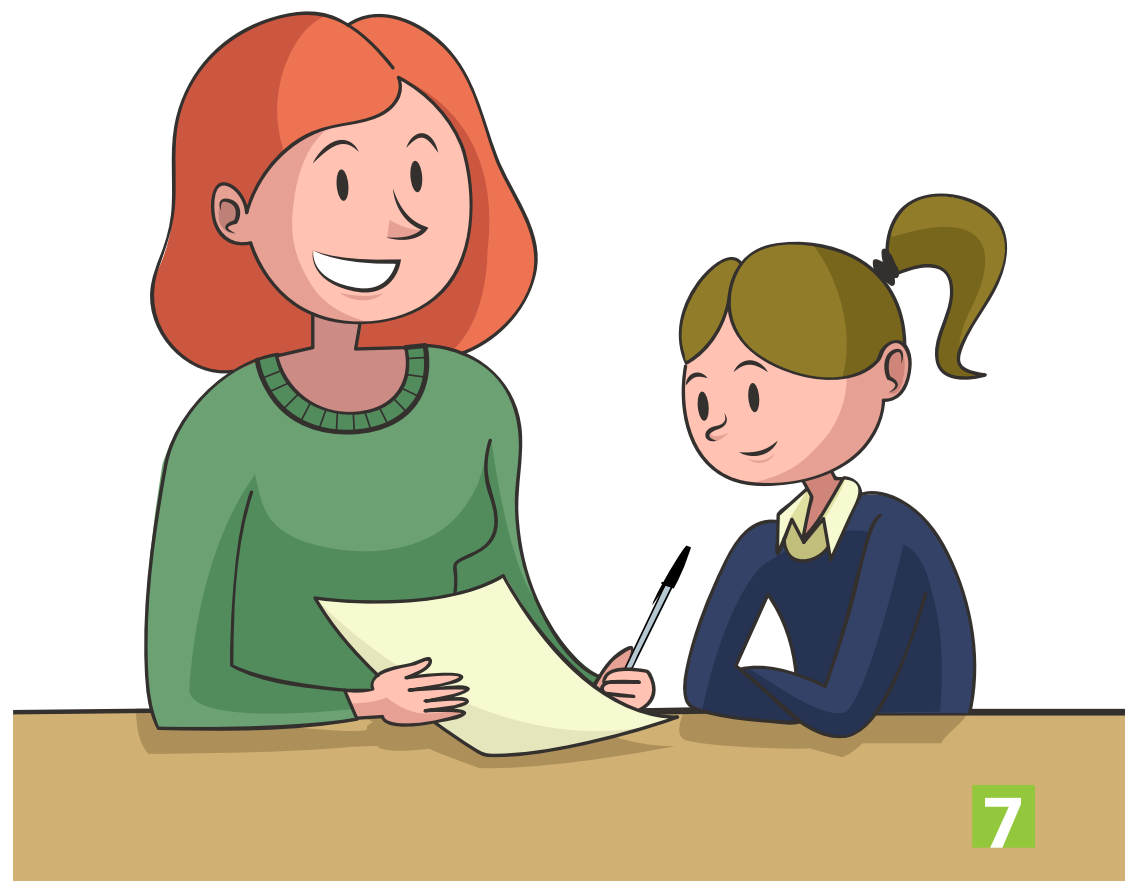
Tu stanowiska wśród nauczycieli są podzielone. Jedni postulują o przywrócenie zawodowi nauczyciela autorytetu, inni są zwolennikami bardziej partnerskich relacji między nauczycielem a uczniem. Te dwa stanowiska wcale się nie wykluczają, a wręcz przeciwnie – można je pogodzić. **Dzieci i młodzież lepiej i chętniej uczą się od nauczycieli, których lubią, szanują i z którymi czują się bardziej związani.**

Nie chodzi tutaj jednak o spoufalanie się czy kumpłowanie ani o zastępowanie dziecku rodziców. **Chodzi raczej o to, by okazywać uczniowi szacunek,**

sympatię, akceptację, troskę i choć trochę wiary w jego możliwości.

Nauczyciel ma większe szanse na zbudowanie autorytetu i wizerunku mentora, jeżeli jego zachowanie zostanie przez uczniów odebrane jako wiarygodne i autentyczne.

Część nauczycieli sądzi, że z uczniami zawsze trzeba postępować stanowczo. Ta postawa sprawia, że mają oni trudności, żeby czasem sobie „odpuścić”, zachować się mniej formalnie, pokazać się z lepszej strony. Boją się, że kiedy odślonią swój słaby punkt, uczniowie spróbują to wykorzystać. Są też i tacy nauczyciele, którzy budują z uczniami bliższe, przyjazne relacje i obawiają się z kolei okazywać większą stanowczość, aby nie zaszkodzić tym relacjom.

Uczniowie szanują najczęściej tych nauczycieli, którzy są konsekwentni, nawet wymagający, wierni sobie, a przy tym jednocześnie ujawniają swoje „ludzkie oblicze”. I tutaj ważna uwaga: budując autorytet, nie udawajmy kogoś, kim nie jesteśmy, nie próbujmy pokazać, że mamy jakieś cechy, których tak naprawdę nam brakuje.

Przyjrzyjmy się więc aspektom, które można nazwać filarami autorytetu nauczyciela.

FILARY AUTORYTETU:

- **Autentyczność i wierność sobie**

Nie ma jednego wzorca nauczyciela. Dlatego najlepiej jest bazować na tych predyspozycjach, umiejętnościach i cechach, które już mamy. Sukces w pracy z dziećmi i młodzieżą może odnieść ekstrawertyk i introwertyk, osoba towarzyska i zdystansowana, wesoła i poważna. Natomiast tym, co uczniowie zawsze doceniają, jest szczerść i autentyczność. Dzieci i młodzież są wprawnyimi obserwatorami i łatwo mogą nas przejrzeć, kiedy w naszym zachowaniu pojawi się jakiś fałsz, np. kiedy będziemy starali się mówić o czymś z entuzjazmem, ale mowa naszego ciała tego entuzjazmu nie potwierdzi. W ten sposób możemy stracić wiarygodność, ten kredyt zaufania, którym cieszą się autorytety.

Z drugiej strony autentyczność oznacza też, że nie warto iść w zaparte, jeśli popełnimy jakiś błąd. Błędy zdarzają się każdemu, a nauczycielskiemu autorytetowi lepiej zrobić przyznanie się do błędu (to nas uwiarygadnia) niż twarde obstawanie przy swoim.

- **Wiedza, kompetencje, pasja**

Nauczyciele, którzy potrafią mówić z pasją o swoim przedmiocie, nie tylko mogą być bardziej lubiani, ale też częściej uzyskują lepsze wyniki nauczania. W pewnym sensie zarażają oni tą pasją swoich uczniów. W efekcie uczniowie stają się bardziej zaangażowani i zainteresowani, nawet jeśli wcześniej przedmiot nie budził w nich wielkiego entuzjazmu. Zatem nawet jeśli dzieci nie podzielą naszego zamiłowania, warto, by wiedziały i rozumiały, skąd się ono bierze, dlaczego nas ta dziedzina wiedzy tak interesuje.

Powinniśmy więc stworzyć wrażenie, że chcemy się tą pasją dzielić, a nie że uczniowie są tylko dodatkiem do tego, byśmy mogli zajmować się tym, co kochamy.

Z kolei kompetencje i wiedza nauczyciela są niezbędne do tego, by był on postrzegany jako autorytet we własnej dziedzinie. Możemy pozwolić sobie na popełnianie błędów, dbajmy jednak o to, by zakres naszej wiedzy był jak najszerszy, a jednocześnie uczmy się dzielić nią w interesujący sposób. Zaangażowany i zainspirowany nauczyciel, który ciągle poszerza swoją wiedzę, doskonali swój warsztat, zaraża swoją energią uczniów, którzy wybaczą mu potknięcia, bo wiedzą, że ktoś, kto przyznaje się do błędu, ale jednocześnie pracuje nad sobą, jest wiarygodny i godzien zaufania.

- **Szacunek**

Osoba będąca autorytetem okazuje szacunek innym ludziom, a nie każe im na niego zasłużyć. Okazując szacunek naszym podopiecznym, mamy dużą szansę na szczerą wzajemność. A to właśnie jest kluczem do budowania autorytetu – nie egzekwowanie szacunku od uczniów, lecz takie zachowywanie się względem nich, by sami mieli ochotę za nami podążać.

• Wytyczanie i respektowanie granic

Odnieśmy się teraz do potrzeby przestrzegania przez nauczyciela zasad, które deklaruje i których respektowania wymaga od uczniów. Trzeba tu zaznaczyć, że uczniowie powinni dobrze znać te zasady i być ich świadomi. Najważniejsze z nich warto ustalić wspólnie na początku roku szkolnego, a jeśli tego nie zrobiliśmy, wprowadzić w jego trakcie, jasno to zaznaczając. Najlepiej je spisać, np. w formie plakatu ściennego powieszonego w sali lub w postaci notatki na końcu zeszytów przedmiotowych uczniów – aby łatwo można było do tych zasad sięgnąć, kiedy chcemy się na nie powołać. Najważniejszych reguł nie powinno jednak być więcej niż 7–8, ponieważ wtedy uczniowie mogą ich nie zapamiętać.

• Sprawiedliwość

Dla dzieci i młodzieży bardzo ważne jest sprawiedliwe i uczciwe traktowanie. Znajduje to potem odzwierciedlenie w ocenie pracy nauczyciela. Autorytet to ktoś uczciwy i bezstronny. Ktoś, kto potrafi postąpić nawet wbrew własnym interesom, jeśli tego wymagają zasady. A na pewno nie zdobędzie go ktoś, kto uprzedza się do jednych uczniów, a faworyzuje drugich. Bardzo ważne jest, byśmy w relacjach ze wszystkimi uczniami byli sprawiedliwi.

• Zrównoważenie emocjonalne

Nauczyciel powinien rozwijać umiejętność panowania nad emocjami, ponieważ osoby zrównoważone, które nie poddają się łatwo nastrojom, są postrzegane jako bardziej kompetentne i takie, na których można polegać. Są też uznawane za bardziej sprawiedliwe (jeśli np. wyciągają wobec kogoś konsekwencje, to dlatego, że tak trzeba, a nie dlatego, że się rozgniewały i chcą rozładować frustrację).

• Indywidualne traktowanie

Sprawiedliwe traktowanie nie oznacza, że będziemy identycznie traktować wszystkich. Przeciwnie – ważne jest traktowanie indywidualne z uwzględnieniem potrzeb, możliwości, talentów, a czasem nawet upodobań. Powinniśmy więc naszych podopiecznych lepiej poznać. Jest to czasem trudne i bardzo czasochłonne, ale konieczne. Wymaga także trochę wysiłku, szczególnie w dużych klasach i szkołach, ale się opłaci – kiedy uczeń poczuje, że dostrzegamy w nim indywidualną osobę, a przy tym darzymy go sympatią, z dużym prawdopodobieństwem odpłaci nam tym samym i na pewno zyskamy w jego oczach.

Nauczyciel jako przywódca

Przywódcy (liderzy) to osoby, które potrafią oddziaływać na innych. Nie uciekają się jednak do użycia siły. Są akceptowane przez innych w tej roli. Można zaryzykować tezę, że problem przywództwa i przywódców jest jednym z najstarszych problemów, jakimi zajmowała się ludzkość w różnych okresach swego rozwoju. Przywództwo polega na tworzeniu wizji i pobudzaniu ludzkich motywacji. Od czego zależy skuteczność przywódcy? Przywódca nauczyciel kieruje działaniami swoich uczniów, ale także pracuje z nimi dla osiągnięcia wspólnych planów, pomaga im precyzować cele i zadania, współuczestniczy w analizie i rozwiązywaniu grupowych i indywidualnych problemów. Przywódca powinien stać na czele swojej grupy i pociągać za sobą innych, nie popychać. Cechy, które stanowią o istocie przywództwa, da się wykształcić. Jeśli połączy się je z odpowiednią motywacją, nie można nie stać się przywódcą. Przywództwa nie odkrywa się w sobie – trzeba je rozwijać.

5 cech dobrego przywódcy

1

Uprzejmość

Dobry nauczyciel nie obawia się „wziąć kogoś na dywanik”. Zdaje sobie sprawę z tego, że uświadomienie uczniowi popełnianych pomyłek jest w rzeczywistości wyświadczeniem mu przysługi. Nie chodzi o wyżywanie się, lecz o wyeliminowanie czynników, które mogą zaszkodzić tej osobie, grupie, szkolnej społeczności. Sposób upominania ma ogromne znaczenie. W zależności od tego, jaki sposób wybierzemy, przeprowadzona rozmowa może podwładnego inspirować do lepszego wykonywania swoich obowiązków albo całkowicie demotywować. Dobry przywódca jest zawsze uprzejmy, nawet wtedy, gdy ma do przekazania nieprzyjemne informacje.

2

Umiejętność słuchania

Wielu uczniów oczekuje od swojego nauczyciela dalekowzroczności. Liczą na dobre rady z jego strony, a przede wszystkim na to, że zostaną wysłuchani, kiedy przyjdą do niego z jakimś problemem. Rolą nauczyciela przywódcy jest takie pokierowanie podopiecznym, by ten poczuł się pewniej. Zapewne słyszeliście o tzw. aktywnym słuchaniu. Jest to bardzo dobra metoda na wypracowanie poczucia wzajemnego zaufania.

3

Traktowanie wszystkich równo

To naturalne, że jednych lubimy, innych zaś nie możemy znieść. Jednakże nauczyciel przywódca nie powinien faworyzować wybranych osób. Prowadzi to zwykle do rozwarstwienia się grupy, która powinna przecież współpracować. Pojawia się niemiła atmosfera, wskutek czego znacznie spada wydajność i motywacja do podejmowania działań. Dobry przywódca zatrzymuje swoje opinie dla siebie i traktuje wszystkich jednakowo. Wie, że nawet nie lubiana przez niego osoba ma jakieś zalety.

4

Niebranie wszystkiego do siebie

Niejednokrotnie pewnie usłyszeliśmy na swój temat niepochlebłą opinię albo padliśmy ofiarą niewybrednego żartu. Co robić w takiej sytuacji? Z całą pewnością nie powinno się wybuchać gniewem. Dobry przywódca umie się głośno śmiać (również z samego siebie) i nie żywi do nikogo urazy.

5

Wymaganie od siebie tego samego, czego wymaga się od podopiecznych

Stojąc wyżej w hierarchii organizacji – szkole – niż pozostali, przywódca nie jest od nich lepszym człowiekiem. Ma pewne wymagania względem podopiecznych. Istnieją pewne wartości, takie jak punktualność czy dokładność, których znaczenia nie sposób przecenić. Nie ma nic gorszego niż wymaganie od ludzi czegoś, czego nie wymaga się od samego siebie.

EGZAMIN ÓSMOKLASISTY

– wszystko, czego potrzebujesz,
to **TEEN EXPLORER**.

Teen
Explorer

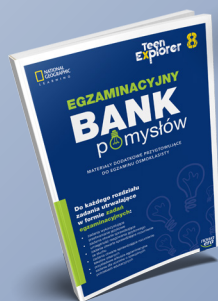
Zeszyt ćwiczeń
Exam Booster

Podręcznik

EXAM BOOSTER

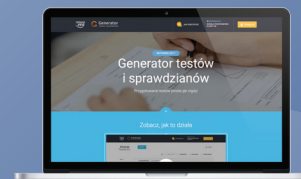
Książka
nauczyciela

Egzaminacyjny
Bank Pomysłów

Diagnoza przedmiotowa
i egzaminacyjna
(Egzamin próbny)

Generator testów
(testy i arkusze
egzaminacyjne)

Multibook

Informatory
egzaminacyjne

Wzory listów
do rodziców

Seria filmów
przygotowujących
nauczycieli i uczniów
do egzaminu

Terminarz

Artykuły
metodyczne

Inspiracje
egzaminacyjne

Planer przygotowań
uczniów do egzaminu

Strategie
i podpowiedzi

MODUŁ 2

Autoprezentacja i mowa ciała

jako budowanie wizerunku i autorytetu nauczyciela

Nauczyciele i uczniowie stale podlegają interakcjom. Komunikacja między nimi dotyczy zachowań werbalnych i niewerbalnych. Ich wzajemne relacje są podporządkowane pewnym regułom. Naruszenie tych reguł stawia pod znakiem zapytania sens ich istnienia. Werbalne i niewerbalne sygnały występują zazwyczaj równocześnie. Często jednak trudno znaleźć wyraźną granicę między tym, co werbalne i niewerbalne. Oba sposoby komunikacji najczęściej się uzupełniają. Zachowania werbalne współistnieją z zachowaniami niewerbalnymi. Pomagają one w zrozumieniu wypowiedzi, nadając im wyrazistość i czytelność.

Istnieje kilka form komunikacji niewerbalnej, a także wiele klasyfikacji tego zjawiska. Jednak jedną z najbardziej klarownych, a zarazem prostych klasyfikacji zaproponował Harrison, który podzielił komunikację na:

- **proksemiczną** – informacje są przekazywane przez odpowiednie wykorzystanie przestrzeni,
- **kinezyjną** – bazującą głównie na ruchach ciała, np. gestach, mimice twarzy,
- **paralingwistyczną** – obejmującą wiele wskaźników sposobów wypowiedzi, np. ton głosu, jego natężenie, śmiech, płacz.

W trakcie pierwszych 10 sekund kontaktu z inną osobą, bez użycia słów, odczytujemy wszystkie informacje zawarte w sygnałach niewerbalnych, jakie ta osoba w sobie zakodowała. Za pomocą mowy ciała następuje weryfikacja i ocena, a wrażenie, które w nas zostało, będzie najprawdopodobniej towarzyszyć nam w dalszych relacjach. Zwracamy uwagę przede wszystkim na:

- **sylwetkę** – która daje nam wgląd na poziom pewności siebie,
- **oczy** – informują o autentyczności i szczerości,
- **dłonie** – odczytujemy zdenerwowanie (zakłopotanie).

Język ciała prawie zawsze odśladania autentyczne intencje i znaczenie, dlatego funkcja komunikacji niewerbalnej jest bardzo ważna w procesie edukacji. Zachowania niewerbalne stanowią ok. 65% wszystkich zachowań nauczyciela w klasie. Przekazuje on w taki właśnie sposób informacje o sobie, o swojej osobowości lub o tym, jaki ma stosunek do uczniów, innych nauczycieli i rodziców. Wszystkie jego zachowania są informacją dla uczniów o tym, czy nauczyciel jest na przykład zainteresowany tym, co mówią i robią uczniowie, czy jest raczej znudzony.

Jak budować autorytet nauczyciela, posługując się mową niewerbalną?

1. **Stoimy pewnie z lekko rozstawionymi nogami** – nie bujamy się, dobrze jest sobie wyobrazić w pierwszym momencie, że stajemy przed inną niż w rzeczywistości grupą, np. przed znajomymi. Chowając się cały czas za biurkiem, niekoniecznie będziemy postrzegani jako pewni siebie.
2. **Wodzimy wzrokiem po klasie** – tak jak podczas wystąpień publicznych, opowiadając coś, staramy się co jakiś czas zatrzymać wzrok na którymś z uczniów. Bacznie obserwujemy wszystko, co się dzieje na sali.
3. **Patrzymy prosto w oczy uczniów** – zwłaszcza, gdy zwracamy się bezpośrednio do któregoś z nich. Oznacza to odwagę i pewność siebie. Sami wiemy, że ktoś, kto unika wzroku, ma problem ze śmiałością.
4. **Mówimy wyraźnym, opanowanym głosem, taktycznie milczymy.**
Z milczeniem trzeba jednak uważać, bo zastosowanie go w nieodpowiednim momencie przynosi problemy z dyscypliną.
5. **Modelujemy głos i intonujemy** – mówimy czasami ciszej (np. tłumacząc coś indywidualnie), czasami głośniejszym głosem (np. zwracając uwagę).
6. **Wykorzystujemy gesty** – używamy np. dłoni do tego, by wyrazić swoje zainteresowanie (ręka przy głowie) czy pokazać „zapraszam cię na środek”. Raczej niedobrym pomysłem jest machanie palcem do ucznia, który coś przeszkrobał.
7. **Mamy „żywą” twarz** – najczęstszym błędem nauczycieli jest uśmiechanie się w chwili wydawania poleceń czy upominania. Wysyłamy wtedy sprzeczne sygnały uczniowi, który nie weźmie poważnie naszych słów, ponieważ jako ludzie szybciej czytamy mowę ciała niż mowę werbalną.
8. **Unikamy kiwania głową** – w niczym to nie pomaga.
9. **Językiem ciała komunikujemy otwartość, a nie zamknięcie.** Otwieramy więc ręce zamiast je krzyżować.
10. **Kontrolujemy swoją mowę ciała** – analizujemy ją, zastanawiamy się, w jaki sposób komunikujemy coś uczniom. Kiedy przychodzi do nas na lekcje obserwator, prosimy go również, by dał nam informację zwrotną na ten temat.

MODUŁ 3

Świadome zarządzanie emocjami,

czyli o tym, jak radzić sobie z nimi w szkole

Narzędzia wiedzy pedagogicznej to inteligencja, osobowość, postawy oraz emocje, także te trudne i czasem bardzo silne. Działaniu emocji podlegamy wszyscy, bez wyjątku, ale w różnym stopniu. W pracy nauczyciela będą to emocje najczęściej w relacji uczeń – nauczyciel, nauczyciel – rodzic. Emocje to naturalny element naszego życia i należy nauczyć się z nimi żyć. Wszystkie emocje, których doświadczamy, są potrzebne i wartościowe. Utało się stwierdzenie, że emocje mogą być pozytywne lub negatywne. Ale to raczej mit.

Współczesna psychologia głosi, że negatywne mogą być jedynie zachowania, które człowiek podejmuje pod wpływem emocji. I to zachowania mogą być albo dobre, albo złe. Dlatego właśnie zachowania podlegają ocenie i modyfikacji – nigdy emocje! Pamiętajmy jednak, że emocje wyrażamy całym sobą – poprzez wypowiedane słowa, mimikę, gesty i... zachowania. Kiedy odczuwamy radość, zadowolenie, satysfakcję – wtedy jest nam po prostu dobrze, uśmiechamy się, mamy łagodny głos, pogodną twarz. Pragniemy, aby te pozytywne odczucia trwały jak najdłużej, bo wywołują w nas pozytywne nastawienie do ludzi. Dodają motywacji. Uskrzydlają i pobudzają do działania. Gdy jednak czujemy rozczarowanie, oburzenie, gniew lub strach – wtedy chcemy szybko skończyć to, co takie zachowania wywołało. Podnosimy głos, marszczymy czoło. Stajemy się agresywni i pobudzeni. A na koniec czujemy totalne emocjonalne wyczerpanie. Dlaczego? Ponieważ trudne i dla nas nieprzyjemne emocje są dla nas odruchem obronnym naszej podświadomości, reakcją organizmu na bodźce. Nam, nauczycielom, potrzebna jest wiedza na temat inteligencji emocjonalnej.

Każdy z nas ma inteligencję emocjonalną, a dzięki pracy w obszarze edukacji można ją rozwijać, kształcić, zwiększać i potem odpowiednio wykorzystywać.

Daniel Goleman – twórca jednego z modeli EQ, zwrócił uwagę na to, że IE nie oznacza spuszczenia uczuć z wodzy, lecz raczej kierowanie uczuciami w taki sposób, aby były one odpowiednio wyrażane. Dlatego właśnie nauczyciel potrzebuje kompetencji emocjonalnych, czyli nabytych umiejętności, które staną się warunkiem efektywności radzenia sobie w konkretnych sytuacjach.

KOMPETENCJE PSYCHOLOGICZNE – relacje z samym sobą:

- **SAMOŚWIADOMOŚĆ** – rozpoznawanie własnych stanów emocjonalnych, wiedza o własnych uczuciach, preferencjach, możliwościach.
- **SAMOCENA** – wiara we własne siły, świadomość możliwości /ograniczeń, umiejętność doświadczania własnej osoby.
- **SAMOKONTROLA** – świadome reagowanie na bodźce zewnętrzne, umiejętność radzenia sobie ze stresem, kształtowania własnych emocji w zgodzie z samym sobą i z zasadami.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE – relacje z innymi

- **EMPATIA** – doświadczanie stanów emocjonalnych innych osób
- **ASERTYWNOŚĆ** – wyrażanie i obrona własnego zdania
- **PERSWAZJA** – wzbudzanie u innych pożądanых zachowań i reakcji
- **PRZYWÓDZTWO** – zdolność tworzenia wizji i pobudzania ludzkiej motywacji
- **WSPÓŁPRACA** – umiejętność tworzenia więzi i współdziałania z innymi

KOMPETENCJE PRAKSEOLOGICZNE – ukierunkowane na stosunek do działań, zadań i wyzwań

- **MOTYWACJA** – własne zaangażowanie, skłonności emocjonalne prowadzące do nowych celów
- **ZDOLNOŚĆ ADAPTACYJNA** – umiejętność panowania nad swoimi stanami wewnętrznymi, elastyczność, zdolność działania i decydowania pod wpływem stresu
- **SUMIENNOŚĆ** – przyjmowanie odpowiedzialności za zadania i ich wykonanie zgodnie z przyjętymi przez siebie standardami.

Każdy z nas, nauczycieli, powinien nauczyć się zarządzać emocjami. Wtedy łatwiej nam będzie odnaleźć się w sytuacjach dla nas emocjonalnie bardzo trudnych, których nie brakuje przecież w szkole.

Kluczowe zasady:

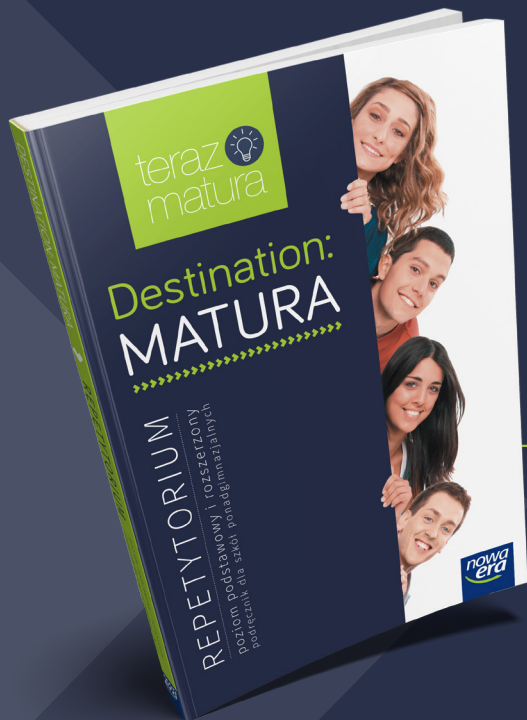
1. **Miej świadomość emocji, które odczuwasz**
2. **Poznaj swoje emocje**
3. **Rozpoznaj emocje innych ludzi i sytuacje, które je generują**
4. **Przejmij kontrolę nad emocjami.**

Nauczycielu – trenuj swoje umiejętności i pracuj nad własnymi emocjami. Analizuj konkretne zdarzenia, rozmawiaj sam ze sobą, z własnym sumieniem i zadawaj sobie pytania: dlaczego? po co? w jakim celu? Potem stopniowo, krok po kroku, staraj się znaleźć najlepsze dla siebie, indywidualne sposoby radzenia sobie z trudnymi emocjami.

Zastosuj technikę „pomyśl o tym inaczej” – z innej perspektywy. Popatrz na zachowanie swojego ucznia jako na próbę i chęć zwrócenia twojej uwagi, a nie jako skierowaną przeciwko tobie złośliwość.

Oferta maturalna

język angielski

MATURA

Z NOWĄ ERĄ ANGIELSKIEGO

Repetytorium wieloletnie,
numer dopuszczenia MEN

888 / 2017

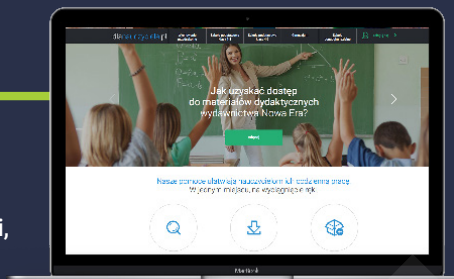
Zawiera **bezpłatny kod dostępu**
do serwisu terazmatura.pl

Bezpłatna Książka Nauczyciela

do pobrania na portalu dlnauczyciela.pl

Zaloguj się i pobierz:

- Kartkówki i testy do każdego rozdziału
- Nagrania do podręcznika wraz z transkrypcjami, nagrania słowniczków i tekstów czytanek
- Arkusze egzaminacyjne
- Rozkład materiału i inne dokumenty
- Prezentacje do egzaminu ustnego

Dodatkowo dla uczniów:
Arkusze Maturalne poziom podstawowy i rozszerzony

W publikacji znajdują się pełne arkusze maturalne stworzone na podstawie arkuszy CKE obowiązujących od 2015 roku:

- 10 arkuszy do matury ustnej w wersji dla zdającego i egzaminującego,
- przykładowe pytania do rozmowy wstępnej,
- 5 arkuszy do matury pisemnej podstawowej,
- 5 arkuszy do matury pisemnej rozszerzonej,
- transkrypcje nagrań oraz odpowiedzi.

Dodatkowo dla uczniów:
Arkusze Maturalne poziom podstawowy

W publikacji znajduje się:

- 10 arkuszy do matury ustnej w wersji dla zdającego i egzaminującego,
- przykładowe pytania do rozmowy wstępnej,
- 5 arkuszy do matury pisemnej podstawowej,
- transkrypcje nagrań oraz odpowiedzi.

Serwis terazmatura.pl

a w nim: **bezpłatna strefa ucznia i nauczyciela.**

Sprawdź koniecznie nasz Generator testów maturalnych oraz kalendarium przygotowań do matury!

1

UCZYSZ ANGIELSKIEGO W **SZKOLE JĘZYKOWEJ?**

PROWADZISZ **ZAJĘCIA INDYWIDUALNE?**

2

3

POTRZEBUJESZ MATERIAŁÓW, KTÓRE
ZAINSPIRUJĄ CIEBIE I TWOICH UCZNIÓW?

WEJDŹ na **www.nglearning.pl**

Polub nas na Facebooku - **National Geographic Learning Polska**